U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Central Europe Mark s. r. o.,** se sídlem Hlavní třída 87/2, Český Těšín, zastoupen Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem se sídlem Sluneční náměstí 2588/14, Praha 5, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj,** se sídlem Na Jízdárně 3162/3, Ostrava - Přívoz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2017, č. j. 22 A 132/2016 – 63,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 9. 11. 2017, č. j. 22 A 132/2016 – 63, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v průtazích během postupu žalovaného v daňové kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období I. čtvrtletí 2015.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

[5] Z obsahu soudního spisu vyplynulo, že krajský soud napadený rozsudek odeslal do datové schránky zástupce stěžovatele dne 20. 12. 2017, dodáno bylo do datové schránky také dne 20. 12. 2017. Protože si zástupce stěžovatele písemnost nevyzvedl, byla doručena fikcí za použití § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého nepřihlásí-

li se do datové schránky osoba ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení. Písemnost byla dodána do datové schránky dne 20. 12. 2017, doručena proto byla fikcí dne 30. 12. 2017. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na rozsudek ze dne 16. 5. 2013, č. j. 5 Afs 76/2012 - 28, publ. pod č. 2875/2013 Sb. NSS, kde vysvětlil, že *„na počítání lhůty podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, se nevztahuje pravidlo pro počítání času uvedené v § 33 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty, a to i v případě, že konec lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek“*. Nejvyšší správní soud bral v potaz dosavadní judikaturu, která vycházela při posouzení okamžiku doručení fikcí (v případech nového i starého správního řádu) z interpretace zákona pro účastníka příznivější, totiž, že i přes nedůsledné rozlišování doby a lhůty, účinky doručení nastanou vždy až následující den, připadne-li konec lhůty (resp. úložní doby označené za lhůtu) na sobotu, neděli nebo svátek (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2010, č. j. 9 As 55/2009 - 45, rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 1 As 78/2009 – 76, též rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. ÚS II. ÚS 157/03 ze dne 21. 4. 2004). Podle Nejvyššího správního soudu však *„závěry výše učiněné platí pouze v případě doručování poštou, nikoliv při doručování do datové schránky, neboť je zde třeba vycházet ze zásadní odlišnosti od doručování poštou, a to z neomezeného přístupu k datové schránce*.“ Z právě uvedeného právního názoru posléze kasační soud vycházel i v dalších rozhodnutích [srov. sp. zn. 7 As 113/2013 a 8 Afs 33/2013 (věc se týkala doručení usnesení krajského soudu o zastavení řízení) a sp. zn. 10 As 46/2015 (zde šlo o doručení výzvy k odstranění vad odvolání ve správním řízení)].

[6] Nejvyšší správní soud neshledal důvod odchýlit se od právního názoru vysloveného v citovaném rozsudku. Stěžovatel výslovně nebrojí proti jednotlivým argumentům vedoucím k právnímu názoru vyslovenému v rozsudku sp. zn. 5 Afs 76/2012, netvrdí, proč tam uvedené argumenty neobstojí. Obecně poukazuje především na existenci odlišného právního názoru, který je obsažen ve Stanovisku pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Plns 1/2015 a připomíná požadavek jednoty a bezrozpornosti právního řádu s poukazem jednotlivá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kde je tento princip aprobován. Jakkoli je rozdílnost právních názorů při interpretaci obdobných procesních pravidel obecně nevhodná, nelze odhlédnout od toho, že procesní pravidla mohou řádně fungovat teprve tehdy, pokud adresáti těchto norem tato pravidla znají a postupují v souladu s jejich interpretací prováděnou příslušnými soudy. Stěžovatel v kasační stížnosti připouští, že je mu podrobně známa jak judikatura správních soudů k důsledkům marného uplynutí lhůty po dodání zásilky do datové schránky, tak i skutečnost, že civilní soudy mohou mít na tuto problematiku odlišný názor. Přesto nepředkládá žádné vysvětlení, proč v řízení před správními soudy podle těchto pravidel nepostupoval.

[7] V důsledku toho, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byla sobota 30. 12. 2017, bylo posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 15. 1. 2018. Kasační stížnost však byla podána až dne 16. 1. 2018.

[8] S poukazem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu